

Man kan inte vara blå.

Jag har aldrig varit
naivt ljusblå

Jag har alltid varit cynisk,
hård och kall.

Näbbar och klor,
men du fick mig att
släppa taget om min sköld.

Min sköld av stormiga tankar

Du fick mig att andas i
ljusare nyanser
Du fick mig att
se annorlunda.

Undan för undan slutade jag att vara bitter
och accepterade saker som de varit så länge.

Men väntade du länge på att du skulle få slå,
eller kom det bara som en ren reflex?

I vilket fall som helst,
så återgick jag snabbt till att vara kall och
hård

för man kan inte vara oskyldigt blå
om man vill överleva.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten